

Зі святом, сільські трударі!

З приводу передплати газети «Фермер Придніпров'я» на 2021-й рік

Це наше звернення адресоване в першу чергу фермерам області. Для усіх вас не секрет, сподіваємося, що ще три-чотири роки тому фермерська Асоціація області перебувала на задвірках уваги для органів місцевої як влади, так і правоохоронних служб. Скажемо прямо і мовою, зрозумілою для всіх: її тут ніхто, даруйте, не празнував і за вухами не вів – всерйоз не сприймав. Ясно, що ситуація кардинальним чином змінилася завдяки тому, що Асоціацію фермерів та приватних землевласників на Дніпропетровщині очолив Анатолій Гайворонський. Але й за участю газети «Фермер Придніпров'я», яку Анатолій Іванович і створив задля того, щоб гласно, відкрито та принципово домагатися для фермерського товариства, а разом з ним і для усіх наших селян, власників земельних паїв, авторитету та визнання. І цього вдалося досягти спільно з тими колегами і побратимами, хто зрозумів та послідовно поділяв переконання лідера фермерської Асоціації області, а також і зусиллями журналістів редакції газети «Фермер Придніпров'я». Це факт, який не спростувати.

Була ще одна мета, мабуть чи не передусім головна, для чого Анатолій Гайворонський заснував газету. Мова йде про захист потреб та інтересів як усіх фермерів, також і землевласників, чії паї орендують - причому не тільки - фермерські господарства, але й численні нинішні аграрні товариства, фірми і сільгоспідприємства. В міру своїх можливостей, здібностей і характерів, якщо хочете, творчим працівникам редакції і в цьому вдалося і вдається до цих пір наполегливо та сумлінно працювати і добиватися певних успіхів. Стосовно ж протиборству такому ганебному і нищівному явищу, як рейдерство, то тут фермерська Асоціація області загалом і не без активної участі газети «Фермер Придніпров'я» по праву можуть хвалитися неабиякими досягненнями. Ніхто в Україні, жодна інша область на даний час чогось подібного не має у своєму активі. І це також очевидність, котру не заперечити. Скажемо навіть більше: за це фермерському братству Дніпропетровщини слід дякувати Гайворонському і створеній ним газеті.

А ще ж була і третя мета, котру переслідував реалізувати й здійснити Анатолій Іванович, починаючи видавати щотижневу газету. Це згуртувати та об'єднати

фермерів області, бо разом, спільно, підставляючи один одному свої плечі, легше, як відомо, і батька бити. Так от, як не прикро, але ось у цьому ділі добитися поставленої цілі, на превеликий жаль, фактично то і не вдалося. Наші фермери у своїй поголовній більшості обрали за краще чомусь у роздріб існувати й працювати, сидіти, вважайте, у своїх господарствах одинаками, як у норах, і нікуди не вилазити-не рипатися та не кидати виклики неправедним ділам ось уже не першій нищівній і кривдній в Україні владі. Багато хто ладен – хіба не так? - тишком-нишком ладити з хабарниками та корупціонерами у місцевих органах влади і правоохоронних їх «тилами», носити тим і іншим свої «відкупні внески», ніж у відкрити виходити на бій за власну ж гідність і власні права бути господарями на своїй землі.

І це видно, мов на долоні, якраз і через призму того, як ставляться там і тут фермери до своєї газети. Обласна Асоціація на чолі з Анатолієм Івановичем Гайворонським для себе і для своїх пайовиків-орендодавців та тих, хто працює у їхніх господарствах, безкорисно, коли хочете, то благодійно передплачує «Фермер Придніпров'я». Скажімо, по 10, 20, 30 і так далі примірників на кожне село або кожне господарство. Цим самим убиваючи двоох вовків: мати змогу і в цьому допомагати сільським людям, але ще більш важливо мати змогу доносити правду і про те, що насправді відбувається в державі, і про себе в тому числі правду, щоб завойовувати серед земляків повагу, авторитет і гідне визнання. Нічого подібного не сталося. Цієї ідеї і цієї пропозиції наші фермери у своїй масі не підтримали і не підхопили. І ось щойно за підсумками виборів до місцевих рад отримали розплату за таку свою «безпечність», а швидше за свою фатальну байдужість. Сьогодні, коли сільські райони у колишніх своїх розмірах наказали довго жити, а на перший план вийшли об'єднані територіальні громади, де правити бал і бути найавторитетнішими мають фермери. Аби почуватися на місцях

впевнено і хазяїнами та опорою для себе і для населення громад, запорукою порядку і верховенства селянських мас, наші фермери недавні місцеві вибори натомість з тріском програли. Якщо хочете знати, то стало видно, як у фокусі ліхтаря, що вони серед селян ні авторитетом та визнанням не користуються, ні у розуміннях і переконаннях людей не можуть бути активістами, тим паче ватажками нинішніх ОТГ. І це там, де й будуть віднині зосереджені усі віжки місцевого управління. Однак же виходить, що на думку селян, без участі фермерів, якщо практично ніхто з них, хто претендував на посади сільських і селищних голів, не набрав серед виборців належної кількості голосів. Навпаки, у багатьох випадках ще й ганебно поступившись «непотопаючим» хабарникам, казнокрадам і навіть злодіям. Отже, навів поразку, за яку фермерам Дніпропетровщини явно ще доведеться дорого і боляче розплачуватися. Якщо, звичайно, не схаменуться вони і не візьмуться тепер бодай навздогін виправляти та надолужувати так бездарно втрачене.

І коли, ясна річ, не збагнуть власним розумом, що не повернути до себе народ, особливо нині, коли ми на порозі неминучого ринку землі, означатиме для них по суті самогубство у найближчому майбутньому. Тут і той же момент істини, що або пан, або пропав. Або вони у своїх селах правитимуть бал, або ті, для кого фермери як зайві перепони під ногами, а то й кісточки поперек горла. Альтернативи, вибору у фермерів немає, як заходжуватися жити мирно і у гармонії з селянським народом, сповідати й відстоювати також і їхні інтереси – хіба це не ясно? Іншої альтернативи, іншого вибору немає. А це, як на нас, треба розуміти так, що сьогодні й поготів своя газета для фермерів потрібна по заріз та як повітря. Уже хоч би для того, щоб

розповідати і про себе, про свої господарства та прагнення, про свої й погляди на те, як відроджувати й розбудовувати українське село, щоб у ньому усім без винятку затишно і комфортно жилося. Ясніше кажучи, власний імідж, ту ж власну популярність і тому подібне у своїх ОТГ не сформувати і не завоювати без газети. Причому, без масової газети, яка надходитиме у домівки якомога більше жителів ваших сіл. Тим паче, щоб її одержували і читали орендодавці фермерських господарств, а також люди, котрих у ваших селах поважають, до думок та поглядів яких прислухаються. Якщо і вони будуть читачами «Фермера» та популяризатором її іміджевих публікацій, кращого варіанту не знайти.

А які з цього приводу висновки? Перший: місцеві вибори показали, що наша газета тепер має переслідувати і мету робити фермерам області та їхнім діянням добрі імена. Звідси відразу і другий висновок: фермери мають бути над усе зацікавленні, аби якомога більше їхніх земляків отримували і читали «Фермер Придніпров'я». Раз так, то третій висновок з останніх прикрих уроків, які явно напрошуються для усіх, хто налаштований жити і працювати у своїх селах на своїх землях, а не теж опинитися у пазурах земельних олігархів, знову повернутися до ідеї-пропозиції Анатолія Гайворонського – якомога більше передплачувати нашої газети для своїх людей. Іншої можливості зберегтися міцною купою та авторитетами на селі не дано. Отож думайте і вирішуйте, шановні фермери, поодиноці і цілими плем'ями, потрібна вам газета чи ні. А питання сьогодні стоїть тільки так і не інакше.

Редакція газети «Фермер Придніпров'я»

ПЕРЕДПЛАТА на «Фермер Придніпров'я» на 2021 рік. Щоб отримувати газету з січня 2021 року, поспішіть на поштове відділення до 25 грудня.

На сьогодні вартість передплати (плюс вартість послуг УКРПОШТИ) на 2021 рік:

місяць - (20+ 6.15) = 26.15 грн.

3 місяці - (60+18.45) = 78.45 грн.

6 місяців - (120+36.90) = 156.90 грн.

12 місяців - (240+73.80) = 313,80 грн.

Передплатний індекс у Каталозі обласних видань 60092.

До вас завітає рейдова бригада

Микола ЯСЕНЬ

Це в комедії Миколи Гоголя «Ревізор» городничий – вважайте міський голова – з острахом сповістив своїх чиновників, що у їхнє повітове містечко їде ревізор. А недавно на Дніпропетровщині директори загальноосвітніх та інших спеціалізованих шкіл і позашкільних закладів, дитсадків також, ректори вищих навчальних закладів, керівники усіх без винятку ресторанів, всіх підприємств громадського харчування і торгівлі, перевізники комунального пасажирського транспорту і т. д. повідомили підлеглим, що рано чи пізно до них неодмінно завітають надто рішуче налаштовані рейдові бригади. Кажуть, що враження справили точнісінько таке, як колись і новина гоголівського городничого. Але жартувати тут якось і не приходиться. Не від хорошого життя Дніпропетровська державна обладміністрація прийняла рішення створювати мобільні групи та перевіряти, як населення у магазинах і харчевнях, кафешках, громадському транспорті і всіляких громадських місцях, скажімо на ринках чи базарах, а учні та студенти в навчальних закладах дотримуються вимог карантину у зв'язку з епідемією коронавірусу.

ІДЕЯ – ЧИ ПОТРЕБА – у цьому виникла, як тільки два найбільших міста регіону, Дніпро і Кривий Ріг, а також Верхньодніпровський, Дніпровський, П'ятихатський і Царичанський райони віднесли до «жовтої» епідеміологічної зони. Хоч швидше все почалося ще од тих пір, як обласний центр надто дружно і гучно та густо відсвяткував День свого заснування. Масові гуляння, концерти і розваги, всілякі пізнавально-історичні вистави відбулися практично на усіх майданах і в усіх парках та скверах, нарешті й на всіх мікрорайонах. За участю мінімум сотень, а то і тисяч городян – наперекір обмеженням-застереженням, пов'язаними з COVID-19. Навпаки, враження складалося, що і містяни, і їхні численні гості навмисне кинули виклик пандемії. Аби заявити, що вони її не бояться. Однак уже за тиждень після «банкету під час чуми» у Дніпрі, і не тільки у ньому, і в інших населених пунктах почав спостерігатися, як

повідомив головний лікар обласної клінічної лікарні імені Мечникова Сергій Риженко, спалах захворюваності на небезпечний недуг. В самій його лікарні спеціально створене відділення інтенсивної терапії уже переповнене. Або таке: студентам Національного технічного університету «Дніпровська політехніка» довелося переходити на режим дистанційного навчання, а Металургійної академії на змішаний варіант. Уже є й школи та класи, котрі також вчать «у відриві від своїх парт» – загалом наразі майже 5 тисяч учнів не ходять в області на уроки.

Сьогодні, коли ця замітка готується до друку, лише в обласному центрі, скажімо, 575 лабораторно підтверджених хворих перебувають у стаціонарних відділеннях лікарень, причому 8-ро з них у тяжкому стані, а ще 5-ро підключені до апаратів штучної вентиляції легень. Плюс 1772-ві особи лікуються за місцем свого проживання, перебуваючи на самоізоляції. Щодооби у Дніпрі число нових заражених сягає понад 470 осіб. На переконання передусім тутешніх медиків, головна причина цього – і школярі та студенти, і загалом мешканці Дніпра та Дніпропетровської області масово і відверто ігнорують вимоги й обмеження, передбачені карантинном. Маски одягають тільки коли заходять в магазини, їдальні чи кафе, а в трамваях, троллейбусах, маршрутках і автобусах уже навіть не всі їх і одягають. Зате набиваються у переповнені салони, і про обмеження числа пасажирів і такі речі, як рукавички, й згадувати не хочуть. Продовжують нарешті й влаштовувати там і тут багатолюдні зустрічі, збори чи наради, свята, ювілеї, весілля і тому подібне. Особливо побільшало подібних акцій тоді, коли у численних кандидатів в голови і депутати місцевих ор-

ганів влади з'являлося непереборне бажання зустрічатися з виборцями. Начальник управління державного нагляду Держпродспоживслужби в області Олексій Губський стверджує, що обласній комісії з питань техногенно-екологічної безпеки і надзвичайних ситуацій нічого не залишалося, як негайно вживати дієвих заходів – тільки так, мовляв, і ніяк інакше можна «хоч якось привчати людей рахуватися з епідемією». Всюди у достатній кількості створені рейдові бригади, котрі уже контролюють поголовний масковий режим, а ще також обмеження числа відвідувачів у закладах торгівлі і харчування, інших громадських точках. Як і кількості пасажирів у громадському транспорті. Ясно, що окремо перевіряються школи та виші, наявність у них дезінфекторів і тому подібного. Не обминають рейдові бригади і медичні заклади. Як не дивно, але у лікарнях, котрі не приймають хворих на COVID-19, часто-густо теж не вельми вимогливо дотримуються карантинних норм.

Уже перші візити рейдових бригад у «гарячі точки» примусили забити тривогу з приводу становищ у гуртожитках, особливо студентських. Мало того, що юнаки і дівчата у них ігнорують індивідуальні способи і засоби берегтися – в них ще й не здійснюються необхідні та обов'язкові протиепідемічні норми. Директор департаменту охорони здоров'я Дніпровської міської ради Андрій Бабський знайшов за потрібне попередити, що «коли і далі так триватиме, то гуртожитки закривати можна буде без будь-яких вагань». Дійшло до того, що міський голова Дніпра Борис Філатов закликав зупинити назавсім електрички, оскільки ними, набитими, щодня в обласний центр

прибувають з периферії люди, не проходячи аніякого контролю на коронавірус. Це по-перше. А по-друге, ними ж студенти по суботах масово роз'їжджаються по домівках, а в неділю чи понеділок повертаються назад не лише з торбами, а не виключено, що й з бацилами небезпечного недугу.

І згаданий вище начальник управління Держпродспоживслужби Олексій Губський підвів ризик: рейди проводитимуться поки триватиме карантин. Або поки люди не схамениються та не згадають, що бережених і Бог береже. Це ж бо недопустимо, що одні нарікають, наче надокучили обмеження та засоби самозахисту, інші навіть твердять, ніби користі від них «як з козла молока», а ще треті й сумніваються, що COVID-19 люте насправді чи вважають його «іграми політиків і чиновників». Зараз же, коли виявляються порушення, а їх, на жаль, до цих пір більше, ніж треба, відразу складаються акти та протоколи як на керівників закладів, так і на перевізників та організаторів масових заходів. Уже перевірено майже тисяча об'єктів, і на всіх виявили недоліки та недогляди. Інша річ, що у двох третинах випадків одразу заходилися реагувати на зауваження. На решту накладено стягнення – від 17 до 34 тисяч гривень. Відтак «необачність» обходиться занадто дорого. Але ж лікування заражених коронавірусом вилітає ще в більшу копійку. Не говорячи про те, що нерідко кінчається сумними наслідками. На Дніпропетровщині наразі від небезпечної інфекції довелося рятувати уже загалом не 7 тисяч чоловік, померло з них 142. І невже це ще не кінець?

На спомин про Анатолія Вуйчицького

У кінодраматурга Олександра Довженка є вислів, звернення до українців: «Любіть землю і працю на землі, без цього не буде щастя ні вам, ні дітям вашим ні на якій планеті». Саме із цим довженківським заповітом напружено жив, натхненно творив до моменту, коли 29 жовтня перестало битися його неспокойне серце великого сина української землі, Герой України Анатолій Вуйчицький. Більше ніж півстоліття віддав він хлібному полю України, завжди переймався станом рослин, погодою. У селі Багате Новомосковського району Анатолій Станіславович тривалий час успішно очолював колгосп «Дружба», згодом однойменну агрофірму, був народним депутатом. В серці і душі його завжди була велика шана і любов до людей

звичайної селянської роботи у полі і на тваринницькій фермі, млинах і пекарнях. Він дуже старався, щоб людина праці була щасливою і забезпеченою. Переживав, коли українцям несподівано накручували ціну на газ, інші енергоносії. Це була Людина, яких мало, із Золотого фонду Землі, Почесний громадянин Новомосковщини. Місяців зо два тому у розмові зі мною сказав: «Не можу пережити безлад, що твориться тепер в Україні». Пам'ять про великого трудівника буде вічною в сучасників і нащадків. Царство тобі небесне, Анатолію Станіславовичу, доземний уклін за всі добрі справи на українській землі...

З повагою і сумом Світлана УСТИМЕНКО,
ветеран культури, с. Знаменівка Новомосковського району.

Відомо всій Україні, що з 1 березня ц. р. у нас зайнялися реалізацією так званої програми Президента Володимира Зеленського «Велике будівництво». Якщо пригадати крилаті висловлювання уже давньорічних радянських часів, то все одно, що всю державу з краю в край намагаються перетворити на великий будівельний майданчик і густо одягнути в будівельні ризштанни. Хоч не треба бути надто мудрим, аби збагнути, що це напередодні місцевих виборів вирішили створити враження кипучої і ніби плідної та корисної діяльності нинішньої влади «Слуг народу». Що ця влада, мовляв, дні і ночі не сидить і не спить, а тільки й турбується про те, як би порадувати людей відродженням міст і сіл на кожному кроці. Коли й так, то людям, здавалося б, яка різниця, виборам чи не виборам присвячена була занадто помпезна програма. Головне, щоб всюди дійсно густо вводилися об'єкти соціальної інфраструктури, освіти та медицини, сфери торгівлі та усіляких послуг для населення. Щоб прокладалися дороги і зводилися мости – кінчаючи аж такими об'єктами, як парки, сквери, зони відпочинку та дозвілля, фізкультури та спорту і так далі.

ДОВГОБУДИ

«Великого будівництва»

Микола ЯСЕНЬ

Як ось на славній Дніпропетровщині на цих напрямках розгорнули там і тут ну дуже вже бурхливу роботу. Дня не минає, щоб народу мало не з піною на губах не доповідали якщо не про введення цілими пачками в експлуатацію аналогічних перелічених вище об'єктів, так про завершення їх зведення або ремонтів, коли до пусків ніби рукою подати. Слухаючи подібні новини, також згадуються ще радянські часи з їх переможними рапортами – тільки й того, що тепер рідній партії «зелених» і невтомному уряду хвацьких хлопців під оруду Дениса Шмигала. Складається враження, що якби не вони, у нас нічого б не робилося і не святилося б. Однак лише сліпий і глухий може тут не бачити, не чути і не розуміти, що стає до ладу, а частіше завершує споруджуватися все підряд і що завгодно – аби було про що кричати. Скоро й пуски громадських туалетів відбуватимуться з перерізанням стрічок. Хоч чому скоро? Днями похвалилися, що у школі № 139 обласного центру капітально поремонтували вбиральню, яка не ремонтувалася битих три десятиліття. А зараз же (цитуюмо рапорт) «замінили всі санвузли, встановили сенсорні крани і електросушарки – тепер в умовах пандемії дотримуватися необхідних заходів безпеки буде простіше: діти не торкатимуться зайвий раз до жодної поверхні».

З приводу туалетів, втім, можуть заперечити або і образитися, бо в стадії будівництва та завершення, звичайно, чекати якого ніби залишається недовго, в першу чергу поодинокі опорні школи по райцентрах та навчально-виховні комплекси в купі з дитячими садками у периферійних селах. Тільки от місцеві пильні спостерігачі, а разом з ними і всі пересічні громадяни помітили, що ремонтиться та реставрується тих же шкіл, приміром, втричі менше, ніж в цей же час закривається їх в області. А ще підозріло – хоч чому так, вгадати то і не важко – зовсім не зводять нові і не ремонтують старі приміщення лікарень, поліклінік, амбулаторій і навіть медпунктів. Маємо на увазі сільські місцевості, коли стверджуємо це. Бо хіба що в Адамівці Криничанського району оновили тамтешню амбулаторію, однак так, що чи то посоромилися відкрити її, чи забули. Сімейна лікарка приймає і оглядає тут хворих в порожньому кабінеті сільської ради.

Зате шляхи, вулиці й дороги ремонтуються аж бігом і наввипередки. Є уже версія, наче ідея програми

«Велике будівництво» тільки тому й виникла, що за це діло вожді і керівники передусім областей, міст та сільських районів, ніхто зверху й не сумнівався, ухопляться за втілення будівельних проектів обома руками. Адже така акція-програма тісно пов'язана з витратанням бюджетних коштів. З його мало уже не узаконеними в державі «відкатами». Бери, гребі скільки можеш та хочеш, і ніхто тобі й але не скаже. При ремонті бідолашних доріг, особливо між селами і районами, й поготів. Є факти, коли у села на занедбані вулиці привезуть три машини гравію, сплинуть на них три мільйони гривень – і ходіть, люди добрі, по каміннях, спотикайтесь і перечіпайтесь об них, поки вас ваші ноги ще тут носять!

Але варто зараз навіть не про це говорити. У Дніпропетровській області суто своя «цікава» історія виходить з втіленням національної, як її тут уже величають, програми «Велике будівництво». Для цього слід зосередитися на одному конкретному прикладі. Недавно прес-служба обласної адміністрації повідомила, наче фактично уже звели унікальний дитячий садок у вигляді «бджолиних стільників» у селищі Іларіоновому Синельниківського району. І далі читаємо про здійснення цього «масштабного будівництва»: «Просторі та світлі кімнати, енергозберігаючі технології і сучасний дизайн. Підприємці утеплють фасад та облаштували його різнокольоровими панелями, оздобили внутрішні приміщення. Нині садочок готують до вводу в експлуатацію... Ви зрозуміли? Так завершили споруджувати чи наближаються до завершення? Особливо якщо знати, що на початок жовтня цього року готовність об'єкту становила 81 відсоток!

Тепер же знайте і про те, що рік тому, у жовтні 2019-го, дитячий садок в Іларіоновому був зведений на 76 процентів. Тобто з тих пір і до цих готовність змінилася аж на 5%. Отакими ударними темпами здійснювалося його «Велике будівництво» протягом останнього року. Знайте і більше: іларіонівський садок насправді споруджувати почала ще минула влада Петра Порошенка, який закликав саме в сільській місцевості будувати дитсадки. А ввести «комплекс на 115 місць, з їдальнею, актовим залом і спортивним, на шість груп – одна ясельна та п'ять для дошкільнят» планували рівно рік тому, у 2019-му. То яке відношення має він до «Великого будівництва», ініційованого уже цього року новим Президентом? Як жартують в Іларіоновому, «до плагі-

ату вдалася у Дніпрі теперішня влада, щоб і собі, і Зеленському, і людям замазувати очі». Незважаючи на те, що тут привід не хвалитися «поперед батька кваплячись у скло», а бити на сполох. Бо є ще один «нюанс»: оригінальний «бджолиний» дитсадок у селищі Іларіонове не перший на Дніпропетровщині. Перший як дві краплі схожий на цей два роки тому звели в селищі Слобожанському. Тільки в Слобожанському на його спорудження витратили 35 мільйонів гривень, а в Іларіоновому уже зараз вдвічі більше.

Та річ же в тім, що ситуація з Іларіонівським дитсадком і не поодиноким, а не винятковим. І що, причому, цікаво: будівництво більше п'яти десятків споруд насправді тут починалося і два, і три, і навіть більше років тому. Але з приходом на ключові в країні позиції «Слуг народу» будови були зупинені – заморожені як приїнято казати. Стверджували, наче через брак коштів, «котрі скінчилися в державі». Та досить було Президенту Володимиру Зеленському оголосити програму «Велике будівництво», як про довгобуду згадали. Все одно, що вони стали знахідками для влади. Рятівними «подарунками». Такі приклади ще: в останніх повідомленнях раз у раз обіцяють ось-ось ввести в експлуатацію «звичайні» дитячі садки у селах Павлопілля Нікопольського району, Вільне Новомосковського і Миколаївка П'ятихатського. Оголошуючи їх як об'єкти «Великого будівництва». А як то насправді? На кінець осені минулого 2019 р. готовність дитсадка в Павлопіллі становила 51%, на даний час доросла аж до 54% - додала тобто лише 3%. У Вільному, правда, де без дитсадка «виросло ціле покоління», доточили 8%, стягнувши на решті 88-ми. Нарешті у Миколаївці залишилося ніби тільки на 11% доробити, щоб запустити у дію. Аналогічна ситуація з реставрацією опорних шкіл у двох райцентрах - Покровському та Томаківці. У Покровському на даний момент готовність становить 67% проти минулорічних 52-х, а в Томаківці тільки 65-ть проти торішніх 48%. Обидві школи в рамках програми «Великого будівництва» до початку навчального року, повідомляють, ввести не вдалося, але до кінця нинішнього календарного обіцяють кров з носа здати. Адже ледве не епохальне будівництво!

Не можна промовчати і про те, що бадьорі запевнення в унісон обласної держадміністрації і обласної ради, наче «Велике будівництво» в регіоні сягає нечуваних темпів і масштабів, не співпадає з даними

управління статистики в області. Остання сповіщає, що саме цього року обсяги виконаних будівельних робіт склали трохи більше 11 мільярдів гривень, а це на 15 відсотків менше, ніж за аналогічний період минулого року. Причому, нове будівництво складає менше 30% від загального обсягу і головним чином є перехідним з попередніх років. Тобто все це незавершені раніше і вчасно довгобуду. Зате переважають капітальні та поточні ремонти, реконструкції і технічні переоснащення.

Деякі місцеві ЗМІ ще до нашої публікації прокоментували це наступним чином: «З-за жадності та нерозторопності чиновників Зеленського у нашій області все більше і більше недобудованих шкіл, дитсадків та стадіонів, якими найближчим часом не можна буде користуватися. Повільні темпи робіт і їх погана якість, зриви строків і спроби відкривати незавершені об'єкти – все це ознаки кримінально-корупційної практики, коли і «Великим будівництвом» як таким не переймаються, а молотять за рахунок його «відкати», збагачуючись як на дріжджах». Що так, то так. Бо з джерел, які в середовищі, уявіть, обласної адміністрації (ось тільки просять себе не називати) тут «циркулюють чутки про «відкати» готівкою мінімум в 25 – 30 відсотків». Чутки? Які чутки? Знову ж таки сама адміністрація повідомляє, що «на 9 об'єктах обласна рада дає команди оплачувати акти виконаних робіт лише після того, як з нею «розрахуються» підрядники» - це, мовляв, «точно відомо». Багато на цей рахунок точно знає і облрада стосовно навпаки облміністрації. Куди, питається в такому випадку, ще далі!

А антикорупційно-люстраційна громадська організація і обласну раду, і обласну адміністрацію має на увазі, коли повідомляє, що обласна влада не добудувала, але оптимістично обіцяє, що добудує три стадіони. Перший у селищі Софіївка, другий в Царичанці, а третій – це «Олімпійські резерви» в обласному центрі. І далі: «Найцікавіше у цій історії те, що кошти були виділені, та як зазвичай виходить і в Зе-команди, наразі безслідно зникли». А шукають їх тепер все одно, як голки у скірті сина. За принципом навіть витратити сили і когось карати, коли що з возу впало, те пропало. Інша річ, що наука давно довела: якщо в одному місці – скажімо, в бюджеті – пропало, то в інших – точно в чийось приватних кишенях та гаманцях - з'явилося.

Можна обійти весь світ, щоб зрозуміти, що клад зарито біля власного дому Пауло Куельо, бразильський письменник

Живоносна допомога фермерів

Фотофакт

Відвантаження пройшло злагоджено, жваво і навіть... з гумором. На світліні справа – Петро Ляхович.

Наша газета вже повідомляла, що за ініціативою Всеукраїнського конгресу фермерів на допомогу аграріям Одещини, що дуже постраждали від посухи, було відправлено 125 тонн зерна для осінньої поївної. У цій валивій акції активну участь взяли фермери Дніпропетровщини, зокрема Межівського району.

Напередодні свята – Дня працівника сільського господарства – ми мали нагоду поспілкуватися з керівником Межівської районної асоціації фермерів та приватних землевласників Петром Ляховичем. Він засновник відомого ФГ «Живоносне джерело», виплекав чудовий сад та утримує

плодорозсадник, про що ми детально розповімо в одному з наступних номерів нашої газети.

- Петре Васильовичу, Ви згадували, що свою незвичну назву ваше фермерське господарство отримало тому, що коли воно засновувалося, в той час православний світ вшановував ікону «Живоносне джерело» як символ, оберіг життя, як символ захисту.

- Так, саме так.

- Справа вашого життя, отже, під таким захистом. І тепер прийшов час звахити від лиха інших, допомагати?

= Певно ж. Тож біду одеських аграріїв ми сприйняли як власну. Одещина, як і

Дніпроперовщина – провідні регіони України з вирощування зерна, і не можна ці позиції їм втрачати. Тому ми так активно відгукнулися, сповідуючи в своїй фермерській спільноті принцип солідарності, взаємовиручки. Назву найактивніших. Це СФГ «Росток» - С. П. Зражевський, ТОВ «Нива ПГК» В. В. Горевий, ТОВ «АФ «Промінь» - І. П. Клименко, СФГ «Кипарис» - В. Є. Бугай, СФГ «Кондратюк» - І. С. Кондратюк, ФГ «Птиця А.П.» - А. П. Птиця, ФГ «Калашник» - О. В. Калашник, СФГ «Лад» - О. І. Мележич, ФГ «Яна» - В. Г. Циганкова, ФГ «Лада-Агро» - С. В. Сирченко, ФОП В. О. Єрофеєнко, ФГ «Живоносне джерело» - П. В. Ляхович.

Галузь

USAID запускає проєкт підтримки для українського плодоовочевого сектору

В Україні стартує проєкт «ЕФКО: ефективність виробництва в плодоовочевому секторі», який спрямований на підвищення ефективності виробництва плодоовочевої продукції та створення доданої вартості продукції у восьми цільових областях України. Про це розповіла директор Програми USAID з аграрного і сільського розвитку — АГРО Ксенія Ісаєнко.

«Проєкт ЕФКО — це принципово новий підхід до підтримки розвитку сектору плодоовочівництва. Фокус робимо на використанні сучасних ІТ-рішень та різних технік і матеріалів. В Україні дуже широко використовуються такі технології, але, на жаль, не в усіх сферах. Зазвичай це можуть собі дозволити великі компанії або ж при вирощуванні зернових та олійних культур. Наше завдання — зробити цей ринок більш доступним і адаптованим для інших виробників, особливо малих і середніх підприємств», — зазначає Ксенія Ісаєнко. За її словами, USAID вкладає ресурси в цей напрям, у першу чергу — для підвищення продуктивності, врожайності та економічної ефективності в плодоовочевому секторі.

«Досягається це шляхом економічного, безпечного використання пестицидів, економічного використання природних ресурсів, особливо

водних. Дуже важливий фокус на те, що такі засоби знижують вплив на навколишнє середовище, а також підвищують якість і безпечність харчової продукції», — розповідає Ксенія Ісаєнко.

Також вона зазначила, що хоча Програма USAID з аграрного і сільського розвитку — АГРО нещодавно працює в Україні, але вже має певні здобутки. Серед них експерт назвала досягнення кооперативу «Агро Весна», де вдалося на 28% зменшити витрати на вирощування полуниці за рахунок економії води майже на чверть — економія і ефективність поливу зросла на 15%, а також на 15% зменшилось використання добрив та ЗЗР. Ще один вдалий приклад — ТОВ «Нікдарія», де у виробництві ягід досягнуто економії води на 25% і підвищена продуктивність вирощування лохини майже вдвічі.

«Програма АГРО має на меті й надалі просувати smart-технології в плодоовочевому секторі — продовжуватимемо підтримку пілотів і розширення досвіду у використанні smart-технологій, запланували програму з оптимізації управління агротехнологічними процесами з використання дронів — моніторинг внесення добрив, шкідників. Плануємо проєкт об'єднання в одну систему стеження та прогнозування, яка буде доступна для дрібних виробників. Також буде інформаційно-навчальна програма, де виробникам надаватимуться практичні знання», — розповідає Ксенія Ісаєнко, повідомляє AgroNews.

Пишіть:

49000, м. Дніпро,

вул. Воскресенська, 41, оф. 109

Дзвоніть:

(056) 786-02-21,

098-183-00-18,

050-850-72-74

Передплатити

«Фермер Придніпров'я» можна у будь-якому поштовому відділенні області до 25 числа щомісяця. Передплатний індекс 60092.